

حکم استمناء زن با خودش

سؤال- آیا استمناء کردن زن با خودش شرعا جائز است یا خیر؟ از آیات و احادیث اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین بفرمایید.

و آیا آبی که از زن خارج می شود حکم منی را دارد یا فقط آب است؟

جواب- استمناء به معنی کاری است که با آن کار درخواست بیرون آمدن منی گردد به غیر جماع نمودن، خواه با دست (خود و یا غیر) و یا با ملامحه و ملامسه غیر همسر و یا به نحو دیگری (مانند شنیدن و دیدن محرک شهوت)، و اغلب با دست است، و اِمناء به قصد خارج نمودن منی و بدون آن، بدون همسر است. اِمناء و استمناء در شرع مطهر حرام و از گناهان کبیره است. و استمناء به وسیله همسر به سبب هدر دادن منی حرام می باشد.

(در توصیف مؤمنان) چنین فرموده است:

«وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ * فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأَمَّاؤُنِكَ هُمُ الْعَادُونَ».¹

و آن ها که دامن خود را (از آلوده شدن به حرام و بی عفتی) حفظ می کنند؛ مگر در مورد همسران و کنیزانشان که (در مباشرت با آنان) هیچ گونه سرزنشی بر ایشان نیست؛ پس هر کس فراتر از این بخواهد تجاوز کار است.

و استمناء کننده از «عادون» است و از راه نامشروع ارضاء شهوت نموده است زیرا ورای همسر و نزدیکی مشروع با او را بهره برده و از «ملومین» است. و در صحیحہ علاء بن الرزین است از امام جعفر صادق علیه السلام، راوی گوید: از امام درباره حکم «خضخضة» پرسیدم حضرت فرمود:

«هِيَ مِنَ الْفَوَاحِشِ ...».²

آن از (گناهان بزرگ و) فاحشه ها است

«خضخضة» نمودن که برای طلب شهوت و لذت جنسی است نیز هرچند که منی خارج نشود، و همچنین «ذلك» در حکم شرعاً حرام و نهی شده اند و برای آن ها تعزیر لازم است مگر این که جاهل قاصر باشد.

ابوبصیر گوید: شنیدم امام جعفر صادق می فرمود:

«ثَلَاثَةٌ لَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ لَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَ لَا يَزْكِيهِمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ؛ النَّاتِفُ شَيْبَةً، وَ النَّاكِحُ نَفْسَهُ، وَ الْمُنْكَوْحُ فِي ذُبْرِهِ».³

خدای عزوجل در روز قیامت با سه کس سخن نگوید و نگاهشان نکند و لیاقتشان نبخشد و برایشان عذاب دردناکی خواهد بود؛ آن که ریش خود را بکند (و بتراشد)، و آن که از خود لذت جنسی ببرد (مقصود اِمناء و استمناء است)، و آن (مردی) که مورد لذت جنسی مردان قرار گیرد.

و در کتاب العوالی از رسول الله صلی الله علیه و آله روایت نموده:

«نَاكِحُ الْكَفِّ مَلْعُونٌ».⁴

آن که با دست خود نکاح کند (شهوت و لذت جنسی برد) لعنت شده.

و أحمد بن محمد بن عیسی الأشعری از پدرش گوید: درباره خضخضة از امام جعفر صادق علیه السلام پرسیده شد پس فرمود:

«إِنَّكُمْ عَظِيمٌ قَدْ نَهَى اللَّهُ عَنْهُ فِي كِتَابِهِ، وَ فَاعَلَهُ كُنَاكِحَ نَفْسِهِ، وَ لَوْ عَلِمْتُ بِمَا يَفْعَلُهُ مَا أَكَلْتُ مَعَهُ».

گناه بزرگی است که خداوند از آن در کتابش نهی کرده است و استمناء کننده چونان کسی است که با خویش جماع می کند و اگر من باخبر شوم از کسی که این کار را انجام می دهد، با او هم غذا نخواهم شد.

راوی پرسید: ای فرزند رسول خدا! برایم آنچه از کتاب خداوند درباره استمناء توضیح دهید؟ حضرت فرمودند: آن فرموده خداوند است:

«فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَاتَّخَذَ لِنَفْسِهِ عُذْرًا وَهُوَ مِمَّا وَرَاءَ ذَلِكَ».
پس هر که فراتر از آن را بخواهد همانان تجاوزگرند، و استمناء از غیر راه (ازدواج) است.

آن مرد پرسید: کدام بزرگتر است، زنا یا استمناء؟ حضرت فرمود:
«هُوَ ذَنْبٌ عَظِيمٌ، قَدْ قَالَ الْقَائِلُ بَعْضُ الذَّنْبِ أَهْوَنُ مِنْ بَعْضِ وَ الذُّنُوبُ كُلُّهَا عَظِيمٌ عِنْدَ اللَّهِ لِأَنَّهَا مَعَاصِي، وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مِنَ الْعِبَادِ الْعِصْيَانَ، وَ قَدْ نَهَاَنَا اللَّهُ عَنْ ذَلِكَ، لِأَنَّهَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ، وَ قَدْ قَالَ: «لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ».⁵

استمناء گناه بزرگی است. گوینده‌ای خواهد گفت که: بعضی از گناهان سبک‌تر از بعضی دیگر است ولی همه گناهان نزد خداوند بزرگ است؛ چرا که همه معصیت‌های الله است، و خداوند دوست ندارد که بندگان گناه کنند، و خداوند ما را از این کار بازداشته است؛ چرا که کار شیطان است، و خداوند فرموده است: «پرستش شیطان نکنید، شیطان دشمن شماست، او را دشمن بگیرید، شیطان گروهش را دعوت می‌کند تا از یاران آتش باشند».

چنان‌که واضح است در این حدیث شریف و احادیث و روایات دیگری تصریح شده است بر این‌که استمناء کاری حرام و گناهی بزرگ است و شامل مرد و زن می‌شود.

و از مجموع کلمات فقهاء شیعه بر واجب شدن غسل جنابت بر زن نیز به سبب خروج منی از او حکم نموده‌اند، بلکه برخی از فقهاء شیعه نیز ادعای إجماع بر حرمت آن برای زن نموده‌اند مانند: شهید دوم در کشف اللثام ج 2 ص 5، و وحید بهبهانی در مصابیح الظلام: ج 1 ص 87 و ملای نراقی در مستند الشیعة: ج 2 ص 254، و برخی فرموده‌اند که این حکم مخالفی ندارد مانند: سبزواری در الذخيرة: ص 49 و نجفی در جواهر الکلام: ج 3 ص 3 و همدانی در مصباح الفقيه: ج 3 ص 222، و روایاتی بر آن تصریح دارد مانند صحیح حسن بن محبوب از معاویه بن حکیم از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود:

«إِذَا أَمْنَتِ الْمَرْأَةُ وَالْأَمَةُ مِنْ شَهْوَةِ جَامِعِهَا الرَّجُلُ أَوْ لَمْ يُجَامِعْهَا فِي نَوْمٍ كَانَ ذَلِكَ (كَأَنَّ- الإِسْتِبْصَارَ) أَوْ فِي يَقْظَةٍ فَإِنَّ عَلَيْهَا الْغُسْلَ».⁶

چون از زن و کنیز منی ریخت بر اثر شهوت خواه به جماع مرد با او باشد یا نه، در خواب باشد یا در بیداری غسل بر او واجب است.

نَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ مَعَاصِيهِ وَ اللَّهِ الْمُسْتَعَانُ.

1 - سوره (23) المؤمنون آیه 145 الی 147 و سوره 70 المعارج آیه 30 الی 32.

2 - الکافی: ج 5 ص 540 ح 1. از او: وسائل الشیعة: ج 20 ص 353 ب 28 ح 25808-5.

3 - الخصال: ج 1 ص 106 ح 68. از او: وسائل الشیعة: ج 2 ص 131 ب 79 ح 1709-5 و ج 20 ص 354 ب 28 ح 25810-7.

4 - عوالي اللئالی العزیزیه فی الأحادیث الدینیة: ج 1 ص 260 ف 10 ح 38. از او: بحار الأنوار: ج 101 ص 30 ب 33 ح 2 و جامع أحادیث الشیعة: ج 25 ص 796 ب 17 ح 1300-37699- (4).

5 - وسائل الشیعة: ج 28 ص 364 ب 3 ح 34978-4 از النوادر أحمد بن محمد بن عیسی الأشعری: از پدرش از امام جعفر صادق علیه السلام. و مانند آن در بحار الأنوار: ج 101 ص 30 ب 33 ح 1 از فقه الرضا علیه السلام از پدرش از امام صادق علیه السلام.

6 - وسائل الشیعة: ج 2 ص 189 ب 7 ح 1897-14 از تهذیب الأحکام: ج 1 ص 122 ب 6 ح 15 و الإستبصار فیما اختلف من الأخبار: ج 1 ص 106 ب 63 ح 5.